

## Предварителна бележка.

Въ 1924 г. издадохъ първия си социологически опитъ съ заглавие «Устройство, еволюция и проблеми на социалния животъ», удостоенъ съ предговоръ отъ покойния проф. В. Ренненкампфъ. Въ него се постарахъ да дамъ една обща картина на социалния животъ отъ позитивното социологическо гледище, силно повлияна отъ концепциитѣ на белгийския ученъ G. De Greef и съмишленицитѣ му. Съ нѣкакво успокоение, равновесие и задоволство ме изпълняха дълго време позитивнитѣ философски и социологически теории, давайки ми увѣреността, че науката може да изчерпи причини, следствия, закони, възможности, да даде най точни и задоволителни сведения и обяснения на всичко съществуващо; да даде, нѣкога, радостта на абсолютното познание.

Днесъ, обаче, ме изпълня съмнението. Новитѣ психо-философски системи, противорѣчиви на позитивнитѣ, разклатиха вѣрата ми въ последнитѣ, защото се проникнахъ отъ убеждението, че въ социалната област не действатъ само желѣзнитѣ закони на физическата необходимостъ, податлива на строго измѣрване, а и *душевнитѣ фактори*.

И какъ могатъ да се отрекатъ огромнитѣ, неизчислими, макаръ и малко още проницаеми, влияния на всичкитѣ онѣзи фактори, които принадлежатъ на душевния миръ? И какъ могатъ социалнитѣ факти, дето постоянно блика неговия кипежъ, дето непрестанно се разтилатъ неговитѣ свѣтлини и мрачини, дето главно всечасно прозира